

‘Ben ik al geholpen? Daar heb ik niets van gemerkt’

Het Catharina Ziekenhuis voert kijkoperaties in de baarmoeder uit met alleen een ‘roesje’. Vrouwen kunnen binnen twee uur al naar huis en hebben geen pijn.

Mieke Bon
m.bon@ed.nl
Eindhoven

Ná de operatie komt het magische moment. Lag de patiënte net nog diep in slaap, twee minuten later loopt ze zelf van de behandelstoel naar het bed dat haar naar de uitslaapkamer brengt. „Het was geweldig”, zegt Diny Beekman zodra ze haar ogen opent. Daarmee bedoelt ze niet de 10 minuten durende ingreep zelf, want daar heeft ze niets van meegekregen. „Ik heb heerlijk geslapen en van mijn kleinkinderen gedroomd.” De 63-jarige Eindhovense is een van de vier vrouwen die deze ochtend een gynaecologische ingreep in het Catharina Ziekenhuis ondergaan. Niet onder narcose, maar gewoon op de polikliniek met alleen een ‘roesje’.

Gynaecoloog Huib van Vliet voert sinds 2014 kijkoperaties in de baarmoeder poliklinisch uit. Het gaat om vrouwen met poliepen, vleesbomen, verklevingen of zwangerschapsresten. „Ruim 350 vrouwen hebben deze ingreep nu ondergaan”, zegt Van Vliet. „Slechts één heeft aangegeven dat ze iets heeft gevoeld.”

Polikliniek

De uitkomst van dit tweejarige onderzoek is gepubliceerd in het medisch vaktijdschrift *Gynecological Surgery*. Deze manier van behandelen is sneller dan een echte operatie en net zo efficiënt. „Of het ook goedkoper is, hebben we niet onderzocht”, zegt hij. Maar hij denkt van wel. „We hebben 95 procent van dit soort gevallen uit de OK naar de polikliniek gehaald.”

Diny Beekman mag een uurtje uitslapen. „Ik drink geen alcohol, maar ik denk dat dit zo voelt. Het was heerlijk hoor, mensen”, zegt ze nog wat slaapdronken. Een hele geruststelling voor Marian van

▲ Van links naar rechts: doktersassistentes Britt Tonk en Corine Alders, sedatiespecialist Pim Broeren, gynaecoloog Huib van Vliet en verpleegkundige Patroeska Koot. FOTO RENÉ MANDERS/FOTOMEULENHOF

Zandbeek (78) uit Veghel, de volgende patiënte. „Ik heb twintig jaar geleden ook al een poliep weg laten halen. De spuit die ik toen kreeg, deed behoorlijk pijn.”

Vier witte jassen staan rond de behandelstoel. Van Vliet, doktersassistenten Corine Alders en Britt Tonk en Pim Broeren. Die laatste is de Sedatie Praktijk Specialist en houdt de pijnbeleving goed in de gaten. „Een roesje mag je het niet noemen”, zegt hij. „Het is sedatie. De patiënten zijn diep in slaap.”

Van Vliet werkt met een soort happertje met een mini-camera eraan. Het inbrengen kan al pijnlijk zijn, zo blijkt. De slapende vrouw gromt even en kromt haar tenen. Broeren dient onmiddellijk wat meer slaapmiddel toe. Op schermen is te zien wat binnenin gebeurt: hap voor hap wordt weefsel gesnoeid en weggespoeld.

„Ik heb zin in koffie”, zegt Marian van Zandbeek als ze wakker wordt. Die gaat verpleegkundige

Heerlijk geslapen en van mijn kleinkinderen gedroomd

— Diny Beekman

Patroeska Koot voor haar halen. „Ben ik al geholpen? Daar heb ik niets van gemerkt.” De Veghelse is wat licht in het hoofd, maar zegt zich verder ‘fantastisch’ te voelen. „Ik ga zo met de taxi naar huis.”

Bianca van Venrooij (45) uit Son en Breugel ziet tegen de sedatie op. „Ik ben vaak onder narcose geweest en word altijd zo misselijk naderhand.” Een kleine twintig minuten later is ze terug. Niet misselijk. „Ik was aan het vertellen dat ik net verhuisd ben naar Sonniuswijk en vervolgens word ik hier wakker”, zegt ze verbaasd.

De laatste deze ochtend is een jonge vrouw uit Schijndel. Zij heeft geen poliepen, zoals de andere drie, maar zwangerschapsresten. Ze wil liever geen naam in de krant. „Ik was nog maar kort zwanger en dat hadden we bijna niemand nog verteld.” Ze heeft weken geleden een miskraam gehad, maar blijft vloeiën. De ingreep wijkt niet noemenswaardig af van de vorige drie. Snel en efficiënt hapt het happertje weefsel weg.

Ze ontwaakt lachend. „Het is bizar. Ik heb over mijn hond gedroomd. Heb ik ook over hem gepraat?”, vraagt ze. Pijn zegt ze niet te voelen. „Ik ben blij dat ik ervanaf ben. Dan kan ik goed het nieuwe jaar ingaan.”